

Protagonistes Carme Vinyes Presidenta de l'Associació Amics dels Calls de Catalunya
NACIONAL. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

1,50€

DISSABTE • 19 de setembre del 2020. Any XLV. Núm. 15487 - AVUI / Any XLII. Núm. 14357 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL. Planes 4 a 7

Front comú

BLOC • Junts, ERC i la CUP rebutgen demanar eleccions al ple per no fer el joc a l'unionisme

Entrevista Gonzalo Boye

Advocat del president

"S'estan vulnerant els drets de les minories nacionals"

SUPORT • Denuncien la persecució a Torra i demanen al govern una resposta conjunta

CaixaBank manté part de l'estructura a Barcelona

Tindrà el **74,2%** de la nova entitat i Bankia, en què el FROB espanyol és majoritari, el **25,8%**

El sector preveu que es prescindirà de **7.500** empleats

NACIONAL. Plana 12

El president de Bankia, que serà president executiu de la nova entitat, José Ignacio Goirigolzarri, i el conseller delegat de CaixaBank, que també ho serà del nou banc, Gonzalo Gortázar ■ EFE

Jorge Fernández Díaz, investigat per la Kitchen

El jutge defensa que l'operació d'espionatge a Bárcenas s'hauria "dirigit i coordinat" des d'Interior

EUROPA-MÓN
Plana 18

Madrid restringeix la mobilitat a 37 àrees sanitàries

Ayuso descarta l'estat d'alarma i limita els aforaments en terrasses i les reunions

EUROPA-MÓN. Plana 19

DIJUMENGE 20 SETEMBRE
ENTRE PLAÇA ESPANYA I PLAÇA 11 DE SETEMBRE
FIRA SETIUM

LIQUIDEM L'ESTIU!
AL PASSEIG PERE III

DISSABTE 19 I DIJUMENGE 20 SETEMBRE
ENTRE PLAÇA ESPANYA I CRIST REI

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Xavier Graset

Proporció

La proporció i la mesura, l'equilibri, fa temps que han desaparegut de la norma. L'abús, el trepig, la desconsideració... no és que s'hagin estès, és que s'han instal·lat entre nosaltres. És allò de no saber ploure, és allò del poc o massa. Que li demanin al president de la Generalitat, Quim Torra, o als seus predecessors immediats, Carles Puigdemont, a l'exili per l'1-O, o Artur Mas, inhabilitat i multat pel 9-N. El cas que desballesta el moment polític voreja el dret a la llibertat d'expressió. Una qüestió que tenia solució administrativa acaba entrant en la via penal. No és el que els va passar ni a Pedro Sánchez ni a Isabel Celaá, multats, això sí, per fer entrevistes electorals des de La Moncloa, sent a més els organitzadors dels comicis. No els van inhabilitar, tot i la càrrega simbòlica que té utilitzar la seu del govern per fer campanya. Una de les raons possibles d'aquesta diferència de mirada, i la desproporció de la pena, diu Gonzalo Boye que és voler anar contra una minoria nacional. Ja veurem si això grinyola en la mirada europea. Aquesta minoria que s'espavila a viure en plenitud, com hem pogut constatar en l'edició de la Setmana del Llibre en Català, que ha resistit, com altres convocatòries, ara la de la setmana del llibre d'ocasió al passeig de Gràcia de Barcelona. Com fa anys i panys, l'alerta vermella que diu que la cultura està en perill en temps de pandèmia té un to més intens encara si parlem de la cultura catalana. La prestigiosa Carme Junyent ens recorda que el català depèn de cadascú de nosaltres, dels que el fem servir, i d'aquells que poden passar a parlar-lo. No és només la llengua, és la cultura, i totes les arts, l'economia, i la terra, és la consciència pròpia i la voluntat de ser. És la proporció, la mesura i l'equilibri perduts des de fa tant de temps.

EDITORIAL

Una expansió amb llums i ombres

La fusió de CaixaBank i Bankia, ja ratificada pels consells d'administració de totes dues entitats, dona pas al primer grup bancari de l'Estat i un dels deu més importants d'Europa, amb 20 milions de clients, i cal enquadrar-la dins la lògica de concentració que s'ha instal·lat en el món de la banca a partir, d'una banda, de la crisi financera del 2008 i, d'altra banda, de la reducció del negoci arran del baix preu del diner. CaixaBank, que manté la dinàmica d'expansió a còpia d'absorcions, es queda un 74% de la nova entitat, conserva la marca i la direcció d'operacions i mantindrà els centres neuràlgics a Barcelona i Madrid i la seu a València, mentre que l'Estat en reté

una participació d'un 16%, provinent del rescat de Bankia a través del FROB, que hauria de permetre recuperar abans del final del 2021 tots o part dels 21.000 milions de diner públic que no han estat retornats per l'entitat bancària rescatada.

No són menors, doncs, els aspectes positius de l'operació, que ha estat acompanyada amb complicitat, i fins i tot amb entusiasme, tant a Madrid com a Brussel·les. Però tampoc s'han d'amagar les ombres de tot tipus que planen sobre les conseqüències i els danys col·laterals de la fusió, que també poden ser importants. A ningú se li escapa que la major vinculació de CaixaBank a Madrid, al mercat ma-

drileny, a l'Íbex-35 i en general al sistema financer de l'Estat genera dubtes sobre quines són les seves prioritats i com afecten les seves arrels catalanes, el futur de la seva obra social i la seva proximitat amb els centenars de milers de ciutadans d'aquest país que són o han estat fins ara clients de La Caixa. Tampoc està clar que la concentració –que comporta pèrdua de competència– hagi de redundar en una millora del servei als ciutadans clients i, en tot cas, no s'ha aclarit com afectarà la fusió aquest servei, quantes oficines s'hauran de tancar, quants caixers més desapareixeran del carrer i quants treballadors es veuran directament perjudicats per l'extinció del seu lloc de feina.

La foto

Ayuso clama al cel. El descontrol de la pandèmia ha convertit Madrid en un referent mundial. La presidenta Díaz Ayuso, amb les xifres desbocades, va anunciar restriccions de mobilitat ■ EFE

La frase del dia

Ramon Tremosa

CONSELLER D'EMPRESA I CONEIXEMENT

“Si Torra és inhabilitat, la democràcia s'assemblarà més al franquisme”

De set en set

Fa cosa de tres anys vaig veure Enrique Irazoqui al bar Maritim, on, em consta per gent que el coneixia, hi va passar estones durant els molts anys que, exercint-hi llargament com a professor de literatura, va viure a Cadaqués. Sabia que havia tingut problemes de salut i semblava fràgil. Jo no el coneixia. Només el vaig saludar una vegada quan un amic comú, un llibreter de Girona, me'l va presentar com el “Cristu”. Em va emocionar aquesta trobada casual perquè, certament, també per mi és (i sempre ho serà) el Crist de *L'evangeli segons Sant Mateu*, de Pasolini, que va abordar el text procurant que la seva visió

Un Crist humaníssim

Imma Merino

marxista recollís la d'una persona cristiana de les classes populars, com ara la seva mare, Susanna Colussi, que apareix en la pel·lícula com la Verge dolorosa.

El cas és que Irazoqui (català de pare base i mare italiana) va morir fa pocs dies, tants d'anys després (uns cinquanta-set tenint present que el film és del 1964) que Pasolini, rebent aquell aleshores jove comunista amb la missió d'aconseguir el suport d'intel·lectuals italians pel Sindicat d'Estudiants clandestí al qual pertanyia, exclamés en veure'l: “He trobat Jesús. És a casa meva.” Li ho va dir a Ninetto Davoli, el seu amant, amb

l'alegria d'haver trobat el que buscava feia temps. Una història coneguda, que Irazoqui va explicar molts cops, com també que va resistir-se a la proposta de Pasolini fins que un company va dir-li que podia destinar a la causa els diners oferts per la productora. Una història que, en tot cas, revela l'ull infal·lible del poeta i cineasta per trobar els seus actors. Ho he tornat a percebre en reveure el film: Irazoqui, amb 20 anys, encarnant un Crist humaníssim sense que la seva veu (va ser doblat per Enrico Maria Salerno) digui els sermons: hi ha, però, una veritat i una eternitat en aquell rostre antic.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Sala / xsala@elpuntavui.cat

Punyetes del Suprem

Ja no cal acumular més excessos ni esperar noves decepcions per constatar que a la justícia espanyola n'hi ha per engegar-la a fer punyetes, i no precisament les filigranes tèxtils amb què els magistrats tenen el dubtós gust de decorar les mànigues de la toga. Europa s'ha convertit en un santuari legal per als dissidents polítics que la judicatura espanyola pretén engarjolar mentre no troba necessari, oportú ni decent emmanillar fugats reials, ex maîtres franquistes i presidents de clavegueres. És Suïssa qui rastreja l'emèrit, l'Argentina qui fa declarar Martin Villa i Andorra qui investiga Rajoy. Mentrestant a Madrid continua exercint un Consell General del Poder Judicial caducat i amb un nivell de contaminació política tan alt que, si pogués, la Dama Cega es posaria la vena al nas. Per sort la justícia europea és immune a la contaminació espanyola i el degoter d'es-

“És Suïssa qui rastreja l'emèrit, l'Argentina qui fa declarar Martin Villa i Andorra qui investiga Rajoy

menes ha continuat aquesta mateixa setmana amb una nova passa que afaforeix Valtònyc. El Tribunal d'Apel·lació de Gant ha refredat encara més l'extradició del raper reclamat per Espanya traslladant el tema al seu Tribunal Constitucional. Ara els jutges belgues

volen aclarir si les presumptes injúries a la Corona són emparables per la llibertat d'expressió. Fins i tot han aprofitat l'avinentesa per aclarir si són vigents i aplicables les lleis pròpies del segle XIX que consideren delictes insultar el rei. De monarques sapastres, els belgues en saben un niu, perquè és difícil superar el llistó de violència que va deixar Leopold II al Congo. Seixanta anys després de la independència de l'antiga colònia, l'actual rei ha demanat públicament perdó pel genocidi comès amb deu milions de persones per robar-los el cautxú. Això és precisament el que s'espera d'una justícia eficient. Mentrestant aquí s'inhabiliten presidents, però els energúmens del Blanquerna no han trepitjat la presó i la fiscalia ha demanat que s'anul·li la condemna al fatxenda del cavall que amenaçava el president Puigdemont. A veure si finalment al TJUE no estan per punyetes.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Senyalitzacions horitzontals

■ Tot ciutadà sap que són per guiar, advertir, vagi a peu o no. Sent fill de Barcelona i havent gaudit dels carrers, he quedat molt decebut amb la implementació de làmines de tintura pel sòl de la ciutat.

Si aixequés el cap l'edifici Cerdà, paradigma mundial d'urbanista, m'hi jugaria un pèsol que li agafaria un desmai en veure el gran desori de pintura pel terra. Hipòtesis que tindria: (1) Que els autors són membres d'una secta que busca, mitjançant la varietat de senyals i colors, poder connectar amb els extraterrestres, avantpassats seus. (2) Que són uns il·luminats i volen assolir un prestigi artístic immortal a base de reproduir a les vies de circulació les creacions digitals a l'ordinador. (3) Que sabent que existeixen els *farlopes* i altres espècimens, els qui ho han concebut ho han realitzat després d'haver tingut uns somnis onírics intensos, profunds. I em pregunto: són missatges polítics encriptats? Si han volgut jugar que busquin lloc a casa seva, no a la de tots, i s'emportin de passada els blocs de ciment.

Cadascú tindrà les seves suposicions, que en el fons no és l'eix de la qüestió, sinó que el problema és, a més del perill de relliscar i l'empastifament visual, que ho han fet amb diners públics, quan representa que són alternatius.

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès
(Vallès Occidental)

Vergonyós (no) servei de Movistar

■ Tinc una mare de 95 anys. Viu sola. Depèn per a la seva seguretat i salut del servei de teleassistència. El dijous dia 10 al migdia la línia telefònica de Movistar va deixar de funcionar i, en conseqüència, es va quedar sense l'esmentat servei. El dilluns dia 14 encara estava sense línia. Un cop donada d'alta la incidència, la màquina del servei tècnic et penja dient que s'està treballant (?) per solucionar l'avaria. Si enganyes la màquina i li dius que vols informació sobre una factura, aconseguiries parlar amb una persona que "reitera" la incidència, afirmant que no tenen cap manera de saber la raó de la demora d'aquest cas i que no poden "contactar amb el servei tècnic per aconseguir una explicació" (sic). Si ells no poden aconseguir una resposta i el client només pot insistir mitjançant trucades estèrils, la pregunta és: què cal fer per aconseguir que Movistar solucioni l'avaria?

DAVID BALLESTER
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Maria Palau
'Pin, pan, fuera'

Per al Ministeri de Sanitat, la cultura mata. Ho proclama indissimuladament en el darrer anunci que ha difós per conscienciar [sic] la població dels perills que comporta no prendre's seriosament la Covid-19. Hi surt la imatge d'un concert i, seguidament, la imatge d'una persona agonitzant a l'hospital. Causa, conseqüència. I un eslògan *guai* per empatitzar amb els joves: *Pin, pan, fuera*. La demonització de la cultura no és un fenomen nou. El polític, amb rares excepcions,

Demonitzar la cultura no és un fenomen nou

sempre desconfia de la força que té la cultura (no tota) per crear societats crítiques amb el poder. I busca excuses per debilitar-la. La crisi del 2008 va ser una excusa de calaix per buidar-la de recursos. Empobrir-la fins a exterminar-la, era l'estratègia. Passarà una cosa

semblant en aquesta nova era pandèmica, temps al temps. Mentre esmolen les tisores, van adobant el terreny de l'estigmatització amb campanyes publicitàries com la del *Pin, pan, fuera*. Que per a més vergonya tergiversa descaradament la manera com ha afrontat el sector cultural els desafiaments del virus, amb un alt sentit de la responsabilitat per protegir tant els seus propis treballadors com la seva audiència. El món de la cultura s'hauria de fer servir precisament com a exemple de bon fer. Criminalitzar-la respon a un interès fosc ben calculat.

Les cares de la notícia

DIRECTOR DEL SALÓ BIZBARCELONA

Aleix Planes

Objectiu: la reactivació

El BizBarcelona és el primer saló important que obre des de la pandèmia i ho fa en una doble cita amb el Saló de l'Ocupació, enfocada a la reactivació dels negocis i l'ocupació. Combinarà la visita presencial i el seguiment telemàtic d'activitats.

ADVOCAT

Benet Salellas

Contra la impunitat

El 28 de setembre prescriurà el cas de l'assassinat de Pedro Álvarez d'un tret al cap després d'una discussió de trànsit a l'Hospitalet fa 27 anys. Es va detenir un policia, però no hi va haver judici. La família i el seu advocat continuen pressionant perquè el cas no quedi impune.

DIRECTOR DEL FESTIVAL DE SANT SEBASTIÀ

José Luis Rebordinos

Gran esforç organitzatiu

El Festival de Sant Sebastià va obrir ahir la 68a edició, atípica com tot ara mateix, amb menys estrelles internacionals, rodes de premsa virtuals i cabudes reduïdes. En tot cas, Rebordinos i el seu equip han fet un gran esforç organitzatiu per tirar-lo endavant.

Nacional

CaixaBank manté part de l'estructura a Barcelona

Segons Gortázar, que "CaixaBank sigui més forta és bo per a Espanya, però també per a Catalunya"

Els accidents mortals en el medi natural es disparen

Aquest estiu hi ha hagut 37 víctimes mentre que en el de l'any passat n'hi va haver 15

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El Parlament diu no a unes eleccions

SUPORT • ERC i la CUP se solidaritzen amb el president Torra davant la persecució judicial i rebutgen votar al costat de l'unionisme en la demanda de comicis per no fer-los el joc **FRONT** • El ple insta el govern a consensuar la resposta a una inhabilitació

Emili Bella
BARCELONA

Fora de Junts per Catalunya, el consens generalitzat al Parlament de la necessitat d'anar a eleccions que es va observar en la primera part del debat de política general, dimecres, no es va traduir en vots ahir en l'última sessió. Tres vegades la cambra va rebutjar la convocatòria electoral, tombant les propostes de resolució del PSC, Catalunya en Comú-Podem i el PP en aquest sentit. JxCat no amagava la satisfacció, ja que veia reforçada la posició que defensa el president, Quim Torra, de no convocar els catalans a les urnes abans que el Tribunal Suprem li confirmi la pena d'inhabilitació.

ERC i la CUP es van resistir a votar al costat de l'unionisme per reclamar comicis. Tampoc no es van abstenir. Consideren que les peticions de socialistes, comuns i populars són mers intents de desgastar el govern i es van negar a fer-los el joc.

L'endemà que Torra acudís a l'alt tribunal i descartés explícitament convocar eleccions, els republicans van tornar a insistir en la necessitat de con-

Les frases

“No votarem cap proposta per convocar eleccions de l'oposició perquè només busquen el desgast”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

sensuar una resposta a la més que probable inhabilitació. “No podem tornar a caure en un episodi de desorientació independentista. Hi som a temps”, clamava la secretària general adjunta d'ERC, Marta Vilalta. Al seu torn, la portaveu adjunta de JxCat, Gemma Geis, es preguntava si l'oposició acceptaria el resultat d'un esdeveniment, vistes les dificultats per escollir un president de la Generalitat posteriors al 21-D i les traves per als represaliats polítics al Congrés, al Senat i al Parlament Europeu.

Sí que va prosperar una resolució dels republicans –amb el suport de JxCat i la CUP– que insta el govern a liderar un front ampli en contra de la repressió i en defensa de la llibertat d'expressió “convocant totes aquelles forces polítiques i socials amb voluntat de plantar cara a

“Tothom demana eleccions. Respectaran els resultats electorals?”

Gemma Geis
PORTAVEU ADJUNTA JXCAT

l'autoritarisme de l'Estat espanyol per consensuar una resposta a la possible inhabilitació”. El més calent és a l'aigüera.

Sols la cambra posa i treu

Amb les eleccions descartades, mentre no es pacta una eventual resposta conjunta, i en espera que caigui la bomba del Suprem, en el que sí que va estar d'acord l'independentisme va ser en una resolució conjunta de JxCat, ERC i la CUP de suport a Torra que condemna els “intents de desestabilització” de les institucions catalanes per part del poder judicial espanyol. Hi denuncien la repressió reiterada contra els tres darrers presidents de la Generalitat (Artur Mas pel procés participatiu del 9-N, Carles Puigdemont pel referèndum de l'1-O i Quim Torra per la pancarta a favor dels presos polítics i els

exiliats) i, com a bena abans de la ferida del Suprem, recorden que només la majoria del Parlament “té legitimitat per atorgar o retirar la confiança al president i el govern de la Generalitat”.

“Amb el canvi de govern a l'Estat espanyol no ha canviat la dinàmica repressiva ni la persecució judicial envers els líders catalans escollits a les urnes ni altres moviments de dissidència política”, conclou el text. El president també va rebre l'aplaudiment de JxCat a la sala de grups abans de començar la sessió.

Malgrat que la legislatura està esgotada i és prop d'insostenible la relació entre JxCat i ERC, van mostrar la màxima unitat al voltant de l'obra de govern, fins al punt que el 100% de les quaranta resolucions dels dos grups van quedar aprovades. En canvi, els socis a la Generalitat no van coincidir a l'hora de votar una iniciativa d'ERC i dels comuns per instar el Congrés a modificar el delictes de sedició –pel qual han condemnat els presos polítics– de manera que es “blindi el dret de manifestació”. La proposta va tirar endavant amb el suport del PSC i

El president, Quim Torra; el conseller d'Interior, Miquel Sàmper, i el vicepresident, Pere Aragonès, ahir al Parlament ■ JOSEP LOSADA

l'abstenció de JxCat, que voldria directament derogar aquest delictes.

Tot sembla encaminat a un interinatge d'uns quatre mesos. Per escurçar-los, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va suggerir, en declaracions a TV3, la possibilitat de pactar un candidat a la presidència amb l'únic punt en el programa de convocar eleccions immediates en el cas de ser elegit, com a “mecanisme de desbloqueig”, o bé “considerar que no es presenta cap candidat a la presidència i que comença a córrer el temps igualment cap a les eleccions”. En cas d'inhabilita-

ció, el president del Parlament, Roger Torrent, té previst iniciar la ronda de consultes que estableix la llei per buscar un candidat a substituir Torra.

D'altra banda, el ple va aprovar un text de la CUP que insta el govern a descartar d'una manera “diàfana” la possibilitat de demanar rastrejadors militars en el marc de la gestió contra la Covid-19. Hi van votar a favor JxCat i ERC, a més dels comuns. Es dona la circumstància que el president Torra va dir a l'agost que no descartava demanar ajuda a l'exèrcit en cas de necessitat per rebrotos. ■

L'APUNT Govern fort

Joan Rueda

Dir que el govern català és fort és prou absurd si s'escolen, dia sí dia també, les topades que hi ha entre els dos socis, Junts per Catalunya (JxCat) i ERC. Si fins i tot el mateix president de la Generalitat, Quim Torra, va donar la legislatura per acabada fa uns mesos. Però, tot i així, ahir els dos grups parlamentaris que donen suport al govern van ser capaços d'aprovar, amb

geometria variable que es diu, totes, sí, totes, les 40 resolucions presentades en nom del govern. Sí això va ser possible, i sí que va ser possible un ple on no van donar cap peixet a l'oposició, per què no són capaços d'esmerçar les hores que faci falta per arribar a acords com aquests en els àmbits clau, estratègics, per a l'independentisme?

El ple demana remunerar els pares de fills en quarantena

■ Els comuns, amb presència en el govern espanyol, s'afegeixen a la iniciativa ■ Torra convocarà una taula amb agents socials i econòmics per pressionar La Moncloa

E.B.
BARCELONA

El president de la Generalitat, Quim Torra, ha posat la banya en la reclamació al govern espanyol de la regulació de les baixes laborals per als pares de fills que hagin de passar la quarantena a casa, encara que no siguin positius de coronavirus, perquè un company de classe tingui la Covid-19. El ple del Parlament va aprovar ahir una proposta de resolució a instàncies dels socis de govern, Junts per Catalunya i ERC, que exigeix a l'Estat un permís remunerat per a aquests progenitors. La proposta va rebre el suport també de Catalunya en Comú-Podem i de la CUP. El president va agrair el suport dels comuns, però els va demanar un cop més que facin servir la seva influència dins de l'executiu espanyol per resoldre-ho.

El president Torra va esquivar les preguntes sobre les peticions de convocatòria electoral o de pactar una resposta a la seva

La diputada d'En Comú-Podem Susana Segovia ■ J. LOSADA

Els comuns i la CUP embarranquen

El Parlament va tombar una proposta conjunta de Catalunya en Comú-Podem i de la CUP que proposava instar el govern a rebutjar les condicions acordades pel Consell Executiu del 3 de març passat per les quals s'ordenava a l'Institut Català del Sòl l'adquisició dels terrenys per al projecte de Hard Rock, entre Vila-seca i Salou. El text només va obtenir el suport dels comuns i dels anticapitalistes.

JxCat hi va votar en contra, mentre que Ciutadans, ERC i el PP s'hi van abstenir. La iniciativa també incloïa que la cambra instés el govern a no formalitzar l'acord pel qual l'Incasol avançarà 96 milions d'euros dels 120 totals que costa l'operació, haurà d'afrontar possibles indemnitzacions als antics propietaris, assumir costos i comprar terrenys si hi ha reclamacions.

inhabilitació assegurant que no es vol desviar ni un minut de la lluita contra la pandèmia. "Estic centrat en la gestió de l'epidèmia, és el més important. Tota la resta de qüestions no em distrauran del que és el meu deure, que és vetllar per la salut dels catalans", va remarcar en acabar el debat de política general.

En aquest sentit, el cap de l'executiu té previst convocar una taula d'agents econòmics i socials dimarts, després de la reunió setmanal del Consell Executiu, per parlar de noves mesures contra la Covid-19 i fer pressió al govern espanyol perquè cobreixi les baixes laborals. "Si la solució no arriba de Madrid, arribarà de Catalunya", va reblar. El president es va preguntar què passarà quan augmenti el nombre de casos de confinament arran dels cribratges a les escoles. "Haurem de tancar més grups. Quan això afecti 5.000 o 10.000 famílies, què passarà? Per què hem d'esperar al col·lapse", va qüestionar. ■

París de Balaguer
somcultura
Balaguer

enContats

5è MERCAT DEL CONTE INFANTIL
· BALAGUER ·

Diumenge 20 de setembre de 2020

Més informació i reserva de places a encontats.balaguer.cat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT**Gonzalo Boye** Advocat del president Quim Torra

“S'estan vulnerant els drets de les minories nacionals”

PISTA • “En l'àmbit europeu hem de reconduir cap aquí el dret a l'autodeterminació, i la sentència al president Torra també cal circumscriure-la en aquest àmbit molt més ampli” **FE** • “Ens hem guanyat el dret a tenir credibilitat jurídica, i d'altres l'han perdut per haver opinat des de sentiments patris impropis”

Òscar Palau
BARCELONA

Dijous al Suprem es va fer la vista pel recurs de cassació a la inhabilitació del president

Torra. Content de com va anar? A un sempre li queden coses per dir, i de fet estava previst que les digués al final de la vista, però el president de la sala no ho va permetre, crec que per un error seu. És un criteri que comparteix el magistrat Antonio del Moral, que era a la seva esquerra, que immediatament li va mostrar que jo tenia raó d'acord amb l'article 897 de la llei d'enjudiciament criminal (Lecrim).

Vostè què volia dir?

Volia precisar alguns conceptes perquè era evident que el ministeri fiscal s'estava confonent en els al·legats, perquè va dir: “Primer ha fet un recurs de 307 planes i ara el redueix.” I no vaig reduir res, vaig començar dient que donava per reproduïts tots els arguments, però la vista oral no és per dissertar ni llegir un recurs que ja està presentat per escrit, és per fer precisions, com va dir el president de la sala. Això s'havia de precisar.

No va semblar que la fiscalia i l'acusació particular s'esforcessin gaire a rebatre tots els arguments que vau presentar...

No, tampoc tenien res per rebatre'ls, perquè si una cosa hem fet és un recurs basat exclusivament en la jurisprudència del Suprem, del Constitucional, del Tribunal Europeu de Drets Humans (TEDH) i del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE). Per tant, arguments en podien tenir pocs. Però, a més, allò que tenien no ho van saber explicar. Continuïo pensant que el ministeri fis-

No es pot sancionar ningú dos cops per un mateix fet, i Torra va rebre multa penal i administrativa

cal hauria pogut tenir una argumentació més sòlida, o fins i tot més coherent.

La fiscalia va centrar-se en el principi d'il·legalitat i que en època electoral mana la JEC...

Els es van basar en titulars de premsa bàsicament, i nosaltres ens vam basar en dret. La sentència del maig del 2013 del Suprem sobre les competències de la JEC no la coneixien, i si la coneixien no la van entendre, i si la van entendre no han tingut el coratge de dir que teníem raó.

Vau argumentar amb especial èmfasi el principi de 'non bis in idem'. Per què és tan rellevant?

Ningú segons la Constitució i els tractats internacionals pot ser sancionat dues vegades pel mateix fet. A l'Estat espanyol, però, el TC en el seu dia va entendre, i així ho manté ara, que un fet pot rebre una sanció penal i una d'administrativa, i el TJUE diu que només pot rebre'n una, sigui quina sigui. I nosaltres diem que han d'adaptar la jurisprudència europea en matèria de *non bis in idem*, perquè Torra va ser sancionat pel mateix fet: va rebre una multa de 3.000 euros en l'àmbit administratiu i de 30.000 en l'àmbit penal, quan a efectes europeus la sanció administrativa és una pena penal.

Quan sentenciaran? La Lecrim estableix que les cassacions es resoldran per ordre rigorós d'admissió

També va parlar de violació dels drets de les minories nacionals. Ho esmenta com a prèvia per quan arribi a Europa, suposo...

Sí, perquè a la metròpoli mai hi tindrà recorregut: m'imagino Gandhi fent una reclamació per drets colonials en un tribunal de Londres i evidentment el seu recorregut seria ínfim, per no dir cap. Però és clar, això té un altre recorregut, i el que no farem és abordar un problema amb una visió de túnel. El problema de la sentència al president Torra cal circumscriure'l en un àmbit molt més ampli, dins d'una estratègia global que impliqui portar-ho al TEDH, si cal.

El veu un argument sòlid? Per què per exemple no surt al dictamen de l'ONU que insta a alliberar els presos polítics...

Els drets de les minories nacionals estan reconeguts al Tractat de Lisboa, que no és part de les normes que fan servir les Nacions Unides per resoldre els seus temes. Són dos àmbits diferents. Fins ara sempre s'ha parlat del dret a l'autodeterminació, que és una configuració per a processos de descolonització bàsicament, i parlo molt en brut. Però en l'àmbit europeu ho hem de reconduir cap als drets de les minories nacionals, que és el que explicaria el com-

portament dels diversos estaments en el tracte que es dona al conflicte amb Catalunya.

Vostè hi va posar d'exemple el diferent tracte que van rebre, en casos similars, el president Pedro Sánchez, la ministra Isabel Celaá o fins i tot la diputada Cayetana Álvarez de Toledo...

Sí, els primers ja els vam esmentar en el recurs, però la gent no se l'havia llegit. I confio que la sala tampoc amb anterioritat. Però confio que des de dijous tot hom hi estigui molt ocupat, perquè és l'únic que explica que en el procés hi ha una sentència que estableix una jurisprudència *ad hoc*, l'únic que explica l'aplicació del 155... No parlo de política: jurídicament són fets que es poden interpretar en conjunt, i l'explicació jurídica és que s'estan vulnerant els drets de les minories nacionals.

Dijous va reiterar al Suprem que hauria d'elevat qüestions prejudicials, però la fiscalia va dir que no és obligatori...

No vull entrar en discussions amb la fiscalia, perquè la fiscalia evidentment ho sap. O hauria de saber-ho, i no ho vol aplicar. L'article 267, paràgraf tercer, del Tractat de Funcionament de la UE és molt clar. Un exemple: la fiscal s'hi va referir en quatre ocasions com el Tractat de Fundació de la UE. Si no et saps el nom del tractat, segurament tampoc el contingut de l'article.

Molts mitjans i polítics donen per fet que la sentència ja està escrita... Manteniu esperances?

Aquest tipus de gent no em preocupa; el que hagi de ser, serà. Diré una arrogància, però ens hem guanyat el dret a tenir credibilitat jurídica en les coses que diem. I també crec que hi

L'advocat Gonzalo Boye du la defensa, amb Isabel Elbal, del president Torra en les seves causes per desobediència ■
ORIO L DURAN / ARXIU

ha molta gent que ha perdut aquest dret, perquè mai ha opinat jurídicament, sinó emocionalment des d'uns sentiments patris impropis de demòcrates.

Ara ja només es pot esperar la sentència. Creu que falta molt?

No sé quant, però es poden fer moltes coses, no es pot estar en un permanent estat de nervis. Però et diré una clau que s'està oblidant: la Lecrim estableix que les cassacions es resoldran per rigorós ordre d'admissió.

I quantes en falten per resoldre, abans de la vostra?

No en tinc ni idea, però el ponent de la nostra també ho és de la cassació de Gürtel, que va ser admesa sis mesos abans i que encara no ha estat resolta. Així que tenim una dada rellevant a fi de controlar si també incompliran aquestes normes.

I podria donar peu a recursos per no executar la sentència?

No deixem res a l'atzar, aquests recursos ja els tenim preparats.

Pot ser incident de nul·litat al Suprem, i d'empara al TC, oi?

Ja ho veurem, no saben ni per on els arribarà. Em van entrar al despatx i no es van endur res; doncs no els ho posaré més en safata explicant als mitjans quins recursos presentarem.

Hi ha dubtes sobre si el dia en què es coneix la sentència és el de la resolució definitiva...

En teoria la Lecrim només preveu un moment: es dicta una sentència, la firmen tots els magistrats i es comunica. Aquesta nova moda de fer anuncis de premsa, avanços informatius de la sentència, no deixa de ser un tema curiós a plantejar en algun dels recursos a Europa.

Perquè es faci efectiva, què ha de passar?

La sentència ferma ha de ser notificada al TSJC, i el TJSC ens l'ha de notificar a nosaltres i obrir l'execució de la sentència. I en aquesta execució haurà de notificar-la al Parlament, que haurà de veure què fa...

Podria convocar eleccions Torra en l'interval entre que es coneix la sentència i s'executa?

No ho sé, perquè és una decisió política, i no m'hi poso. Fins al cessament, el president conserva totes les funcions i entre aquestes la de convocar eleccions, però crec que el president ja s'ha expressat amb prou claredat.

La setmana que ve Torra declara en un segon cas molt similar.

Sí, tot ve més o menys del mateix, els arguments són similars. Ho prepararem el cap de setmana.

En els últims dies, com a advocat de Puigdemont, us va queixar al Parlament Europeu del fet que 'El Mundo' publicés que s'havia autoritzat punxar 15 telèfons del seu entorn, quan té immunitat.

Sí, la notícia no l'ha desmentida l'Audiència Nacional ni la Guàrdia Civil, ni el diari l'ha rectificat. No es parla en genèric, sinó d'una investigació concreta des de fa molt de temps, per un delictes de rebel·lió o sedició, pel qual fa dues setmanes s'havien autoritzat 15 escoltes, inclosa la d'un senador i de l'entorn més proper al president, com ara moltes persones funcionàries del Parlament Europeu. Evidentment, si està sent investigat per uns fets així de greus, diferents dels que són objecte del suplicatori, és una vulneració de la immunitat i el Parlament ho ha de resoldre. La immunitat es vulnera no només per una decisió judicial, sinó quan es genera l'amenaça que aquesta decisió existeix. ■

L'AMISTAT INFINITA
Àngel Ferrant
i X. Vidal de Llobatera

**17.09 —
20.12.2020**
Espais Volart Barcelona

FUNDACIÓ VILA CASAS
ESPAIS VolART BARCELONA